ขยันกับตัวเอง ให้มากกว่างาน

วินัย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาตัวเองที่เปลี่ยนชีวิต

ปัญญา ตั้งมั่น

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ — ขยันแทบตาย แต่ชีวิตไม่ขยับ 4

บทที่ 1 — วินัยหนักเป็นกรัม ความเสียดายหนักเป็นตัน 12

บทที่ 2 — ชีวิตเป็นของคุณร้อยเปอร์เซ็นต์ 22

บทที่ 3 — ขยันกับตัวเองให้มากกว่างาน 32

บทที่ 4 — อย่าขอให้ง่ายลง จงขอให้ตัวเองเก่งขึ้น 41

บทที่ 5 — ชีวิตดีขึ้นเพราะเปลี่ยน ไม่ใช่เพราะโชค 51

บทที่ 6 — คุณคือค่าเฉลี่ยของคนที่คุณอยู่ด้วย 61

บทที่ 7 — ตั้งเป้าหมายเพื่อหล่อหลอมตัวเอง 70

บทที่ 8 — ก้าวหน้าไม่ได้ถ้าไม่ยอมตัดสินใจ 80

บทที่ 9 — เวลามีค่ายิ่งกว่าเงิน 89

บทที่ 10 — เงินถูกดึงดูดด้วยคุณค่า ไม่ใช่ไล่ตาม 99

บทที่ 11 — ความสุขออกแบบได้ที่ปัจจุบัน 108

บทที่ 12 — ยืนเฝ้าประตูใจทุกวัน 117

บทที่ 13 — เป็นคนคุณภาพก่อน แล้วคนคุณภาพจะมาเอง 126

บทที่ 14 — อ่านเพื่อก้าวข้ามความธรรมดา 135

บทที่ 15 — แรงจูงใจทำให้เริ่ม อุปนิสัยทำให้ไปต่อ 144

บทที่ 16 — ดูแลกายและใจ ที่อยู่แห่งเดียวที่คุณมี 155

บทที่ 18 บทส่งท้าย — เริ่มวันนี้ ด้วยก้าวเล็ก ๆ 164

บทที่ 19 แหล่งอ้างอิงและอ่านต่อ 170

บทที่ 1

บทนำ — ขยันแทบตาย แต่ชีวิตไม่ขยับ

ลองนึกถึงคนคนหนึ่งที่คุณรู้จัก เขาตื่นก่อนฟ้าสาง ออกจากบ้านตั้งแต่ถนนยังว่าง ทำงานหนักกว่าใครในที่ทำงาน กลับถึงบ้านเมื่อลูกหลับไปแล้ว ทำแบบนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นสิบ ๆ ปี แต่พอมองย้อนกลับไป ชีวิตของเขากลับอยู่ที่เดิม เงินในบัญชีไม่ต่างจากเมื่อห้าปีก่อนเท่าไร ความรู้สึกข้างในก็ยังเหนื่อยล้าเหมือนเดิม คุณอาจเคยสงสัยว่า "เขาขยันขนาดนั้น ทำไมชีวิตไม่ขยับเลย" และบางที คนที่คุณกำลังนึกถึงอยู่ อาจเป็นตัวคุณเอง

นี่คือคำถามที่หนังสือเล่มนี้อยากชวนคุณหาคำตอบ ทำไมหลายคนทำงานหนักทั้งชีวิต แต่ชีวิตกลับไม่ไปไหน ทั้งที่ความขยันก็มีครบ ความอดทนก็ไม่ขาด

คำถามนี้สำคัญ เพราะถ้าคุณตอบมันผิด คุณก็จะแก้ปัญหาผิดทาง คนที่เชื่อว่าตัวเองยังไม่สำเร็จเพราะ "ขยันน้อยไป" ก็จะแก้ด้วยการขยันให้หนักขึ้นอีก ทำงานให้นานขึ้นอีก อดหลับอดนอนให้มากขึ้นอีก จนสุดท้ายร่างกายพัง ใจล้า แต่ชีวิตก็ยังอยู่ที่เดิม เพราะปัญหาตั้งแต่แรกไม่ได้อยู่ที่ปริมาณความขยัน แต่อยู่ที่ "ทิศทาง" ของมันต่างหาก

ความขยันไม่ใช่คำตอบทั้งหมด

เราถูกสอนกันมาตั้งแต่เด็กว่า ขยันแล้วจะสำเร็จ ตั้งใจทำงานแล้วชีวิตจะดี คำสอนนี้ไม่ผิด แต่มันบอกความจริงไม่หมด เพราะความขยันอย่างเดียวไม่เคยรับประกันว่าใครจะสร้างตัวได้ ถ้าความขยันคือคำตอบทั้งหมด คนที่ทำงานหนักที่สุดในโลกคงรวยที่สุด แต่ความจริงไม่ได้เป็นแบบนั้น

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่คุณขยันน้อยเกินไป ปัญหาอยู่ที่คุณ "ขยันผิดที่" คนส่วนใหญ่ทุ่มเทแรงกายแรงใจเกือบทั้งหมดไปกับ "งาน" แต่แทบไม่เหลือเวลาให้กับสิ่งที่สำคัญกว่า นั่นคือ "ตัวเอง" พวกเขาพัฒนาทักษะที่ทำให้ทำงานเดิมได้คล่องขึ้น แต่ไม่ได้พัฒนาตัวเองให้กลายเป็นคนที่ใหญ่ขึ้นกว่าเดิม

ลองนึกภาพคนตัดฟืนสองคนในป่าเดียวกัน คนแรกก้มหน้าก้มตาฟันต้นไม้ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ ไม่ยอมหยุดพักแม้แต่นาทีเดียว เพราะกลัวจะเสียเวลา ส่วนคนที่สองหยุดพักทุกชั่วโมงเพื่อลับขวานของตัวเอง ตอนเที่ยงคนแรกอาจนำหน้าอยู่ แต่พอถึงเย็น คนที่สองกลับตัดฟืนได้มากกว่าหลายเท่า ทั้งที่ใช้แรงน้อยกว่า เพราะขวานคมกว่า คนตัดฟืนคนแรกคือภาพแทนของคนส่วนใหญ่ที่ขยันจนลืม "ลับขวานของตัวเอง"

มีนักคิดท่านหนึ่งสรุปความจริงข้อนี้ไว้อย่างคมคาย เขาบอกว่า ถ้าคุณทำงานหนักกับงาน คุณจะได้ค่าจ้าง แต่ถ้าคุณทำงานหนักกับตัวเอง คุณจะได้ความมั่งคั่ง (จิม โรห์น) ประโยคนี้ฟังดูเรียบง่าย แต่ถ้าเข้าใจจริง ๆ มันจะเปลี่ยนวิธีที่คุณใช้ชีวิตไปเลย

ขยันกับตัวเองให้มากกว่างาน

ค่าจ้างคือสิ่งที่นายจ้างจ่ายให้กับ "งาน" ที่คุณทำ มันมีเพดานเสมอ และเมื่อคุณหยุดทำ มันก็หยุดเข้ามา แต่ความมั่งคั่งเป็นผลพลอยได้จาก "คนที่คุณกลายเป็น" เมื่อคุณกลายเป็นคนที่มีคุณค่ามากขึ้น มีทักษะมากขึ้น มีปัญญา